

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Calvinus & Beza) vel ad sua placita stabilienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmanda ...

In Epistolam B. Pauli ad Romanos

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

11. Vt sit pater omnium credentium per præputium, vt reputetur & illis ad iustitiam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39447

Sacramē-
torū diffe-
rentia à
Christi
excellētia
dependet.
Ioan. 1.

reus officium Christi, qui nostra Sacramē-
ta à veteribus re ipsa non distinguunt. Tū-
enim latè patet Christi officiū, dignitas, &
cellentia, ut quia *lex per Moysen, gratia*

Hebr. 9.
& 10.

& veritas per Iesum Christum, omnia ves-
Sacramēta, etiam ipsa circumcisio, egra-
infirmā fuerint elementa, iustitiæ carnis, & a-
bus auferrī peccata, aut conscientia purgari
poterant; in nouis autē Sacramētis à Christi
institutis, baptisimus quidem sit lauacrum

Tit. 2.

generationis & renouationis per Spiritum sanctum

1. Cor. 10.

Eucharistia sit participatio corporis & sanguinis

1. Tim. 3.

Domini, per impositionem manuum presbyterii

Ioan. 20.

piunt, per poenitentiam remittantur in carnis

cata quæcumque remittantur in terris: demum
in omnibus Sacramētis aliqua spiritus
gratia conferatur, qualem nulla veterum
conferebant. Satis esse hæc pauca
sunt ad Bezanæ dementiæ vanitatem
nium oculis subiiciendā. Sic qui in re
mam sibi lucem venditabat, in eare
talpa cæcior deprehensus est.

II. *Ut sit pater omnium credentium per pæ-*
nitentiam, ut reputetur & illis ad iustitiam.

Abrahæ
exemplo
iustitia
imputati-
ua non
statuitur,
sed euer-
titur.

Rapit hinc argumentum Calvinus, ad
lius fidei iustitiam statuendam. Nemo
quit) quomodo Abrahæ circumcisio fidem
confirmet de iustitia gratuita. Est enim obsequium
iustitiæ fidei, ut nobis quoque credentibus imputetur

imputetur. Si fides Calviniana de iustitia gra-
 tuita, id est, in sola remissione peccatorum
 posita (hæc enim illa est) ex Abrahæ circun-
 cisione confirmatur, profectio nulla prorsus
 erit. Nam, vt iam demonstratum est, circun-
 cisionis Abrahæ nihil minus quàm iustitiam
 gratuitam in sensu Caluini aut repræsentat-
 bat, aut testabatur, aut (vt Calvinus vult)
 obfignabat. *Signaculum erat iustitiæ fidei*, id est,
 illustre testimonium præcedentis in eo iusti-
 tiæ: quæ ab Apostolo iustitia fidei vocatur,
 quia obedientia, aliaque opera Abrahæ bo-
 na, cum fide erant coniuncta. In huius iu-
 stitiæ non operum tantùm bonorum, sed &
 fidei testimonium accepit circumcisionem,
 quæ & pactum inter ipsum semenque eius &
 Deum, & nasciturum ex eo semen benedictum
 significabat. Voluit autem Deus in vno A-
 braham iustitiam fidei, qua prius Deo pla-
 cebat, hoc signaculo externo attestari, vt pa-
 ter esset (ait Apostolus) *tum omnium credentium*
per praprium, id est, sine circumcisione (quia
 ante circumcisionem iustitia fidei iustus erat)
tum omnium circūcisorum: (quia & ipse quoque
 circūcidebatur) sed tum horum tum illo-
 rum pater esset, si tam hi quàm illi insisteret
 vestigijs fidei qua Abraham pollebat necdum
 circūcisus; vt sic vtrisque iustitia fidei, qua-
 lis in Abraham erat, imputaretur: id est, vt
 vtrique tam Gentiles quàm Iudæi imitantes
 fidem Abrahæ, & *facientes opera Abrahæ*, iusti-
 ficaren-

IOAN. 5.

ficarentur coram Deo, sicut ille iustus fuit.

Caluini
ratiuncu-
la dupli-
citer sto-
lida.

Caluini autem ratiuncula dupliciter laborat. Nec enim hæc circuncisio Abrahami ob signatio erat qua sanciretur certitudo gratiæ Dei (vt hic Calvinus loquitur) aut Spiritus S. re ipsa id præstaret quod illa comonia repræsentabat, vt Beza dicebat, erat (vt iam ostendimus) testimonium præsentis existentiæ in ipso Abrahami iustitiæ fidei. Præsum, non ideo Abrahami per hoc signatum declaratus est pater omnium credentium per partem, vt credentibus in sensu Caluini imputaretur, id est, solam Dei beneuolentiam & gratuitam remissionem per fidem apprehendentes, hoc vno & solo modo iustificarentur, sed vt Gentiles omnes non circumcisi habentes iustitiam fidei quæ erat in Abrahami reputarentur iusti coram Deo sicut Abrahami. Illa autem iustitia fidei in Abrahami nec aliis fidei iustitia erat, sed obedientiæ quæque; nec talis fidei quam fingit Calvinus, sed talis quam Scriptura commemorat, superius copiosè explicatum est. Quæ fides eo loco commemorata, vbi reputatur ad iustitiam, tamen vnum obiectum respiciebat de multiplicando semine, tamen quia cum illo vno obiecto omnia alia credere parata erat quæcumque diceret Deus, plenissimè (quantum ex parte fidei) iustificabat. Abrahami autem fidem talem tunc fuisse

Verf. 2.
huius ca-
pituli.

ipse Apostolus in sequentibus annotavit. Laudans enim postea fidem Abraham, quum dixisset, *Confortatus est fide, dans gloriam Deo; adiecit, Plenissime sciens, seu penitus persuasus ex fide, quia, quacunq[ue] promissit Deus, potens est & facere.* Propter hanc generalem fidem iustificatus est Abraham: unde statim subiungit, *Ideo & reputatum est illi ad iustitiam.* Hæc quoque generalis fides, non specialis aliqua à nobis exigitur, vt imitemur fidem Abraham. Unde statim Apostolus præcedentibus adiecit: *Non est autem tantum scriptum propter ipsum, quia reputatum est illi ad iustitiam (scilicet credenti sibi semet esse nasciturum, & quicquid præterea promitteret Deus) sed & propter nos, quibus reputabitur credentibus in eum qui suscitavit Iesum Christum à mortuis, qui traditus est propter delicta nostra, & resurrexit propter iustificationem nostram: nec hæc tantum credentibus, sed & quicquid præterea aut promittit Deus aut dicit, nobisque credendum proponit. Nam nec hæc sola credentibus reputabitur fides ad iustitiam, nec in his solis sola remissio peccatorum continetur (quam Christus meruit, moriens propter delicta nostra, ex qua sola iustificari hæretici volūt) sed & illa iustificatio etiam exprimitur, propter quam resurrexit Christus; id est, quam sua resurrectione ex mortuis significavit, quæ est tota vitæ novitas, ad quæ resurgere oportere qui baptizantur in Christo, paulò post Apostolus docebit.*

Q 13 Non